

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/56/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010794
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115010794.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Patrika Príbelského PhD. v trestnej veci proti obžalovanému J. K., nar. X.X.XXXX, trvale bytom J. č. XXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3 písm.c) Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 4. októbra 2016 odvolanie obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. mája 2016, sp. zn. 2T/65/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného J. K. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. mája 2016 sp. zn. 2T/65/2015 bol obžalovaný J. K. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2, ods.3 písm.c) Tr.zák. na skutkovom základe, že ako otec dieťaťa Z. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol v zmysle § 62 Zákona o rodine a následne v zmysle rozsudku Okresného súdu Trenčín pod č. 31P/273/2013-56 zo dňa 03.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.01.2014 a vykonateľnosť dňa 23.12.2013, povinný prispievať na výživu syna sumou 110,-€ mesačne, ktoré bolo ku dňu 01.08.2015 zvýšené na sumu 125,- eur k rukám matky H. K., bytom G. nad Y., M. II XX/XX, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred, si vyživovaciu povinnosť riadne neplní za obdobie od septembra 2014 doposiaľ (máj 2015 vrátane), to j. do 17.05.2016, čím mu vznikol dlh na výživnom v sume 2225 €, pričom bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 11.06.2014 č. k. 3T/59/2014 právoplatného dňom 04.07.2014, v stíhanom období obvinený bol od 05.03.2015 zamestnaný na dohodu v spoločnosti Dosam SK s.r.o., Kolačkov, od februára 2015 je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dávky v hmotnej núdzi ani iné sociálne dávky nepoberal.

Za to bol obžalovaný J. K. odsúdený podľa § 207 ods.3 Tr.zák., § 49 ods.2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej 15 dňovej lehote včas podaným odvolaním napadol obžalovaný J. K. pre nesprávnosť výroku o treste odňatia slobody, ktorý považoval za neprimerane prísny. V písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť napadnutého rozsudku s poukazom na to, že žije bezúhonný rodinný život a je aj riadne zamestnaný v spoločnosti v Lednických Rovniach. Svojej bývalej manželke by na výživné svojho maloletého syna Z. K. mohol doposiaľ nevyplatené výživné splácať a dlh by bol schopný vyrovať do 16 mesiacov. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o nepodmienečnom treste odňatia slobody zrušil a aby sám vo veci rozhodol a uložil mu primeraný trest odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne navrhol na verejnom zasadnutí krajského súdu odvolanie obžalovaného J. K. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu považoval za vecne správne a v súlade so zákonom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného J. K. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania obžalovaným, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 16. júna 2016, vykonal dňa 4. októbra 2016 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného J. K. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli napadnuté odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd potom ani nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému J. K., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom. Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému v rámci ustanovenej trestnej sadzby podľa § 207 ods.3 Tr. zák. (trest odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov) vo výmere 1 rok, teda na dolnej hranici trestnej sadzby, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Obžalovaný je osobou so sklonom k páchaniu trestných činov proti rodine a mládeži podľa tretej hlavy osobitnej časti Trestného zákona, u ktorého ani predchádzajúci trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený tiež pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr.zák., nevedol k náprave a teraz posudzovaný prečin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za vyššie citovaný prečin podľa § 207 ods.2 Tr.zák. Vzhľadom na osobu páchatela a s prihliadnutím na jeho doterajší život i okolnosti prípadu okresný súd vyvodil správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a že na podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody neboli u obžalovaného splnené zákonné podmienky. Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného J. K. na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného J. K. neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného J. K. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.